

Szógyűjtemény az Erdészeti Műszótárhoz.

- Arzsak: dorong;
 arany máringó: sárgarigó.
 Bévályogol: betapaszt sárral
 t. i. falat;
 billéget: egyenként felfordítgat;
 buros: szétburolt águ, nagy
 lombu, sűrű levelű t. i. fa;
 butuk: tuskó, vastag tőke,
 bucsak;
 bélme; csökött, kifejetlen, tör-
 pénmaradt növény, állat;
 burdó: nagyobbszerű sünlő;
 baromélő: legelő; binsók: sar-
 jadék szőlőn, fán;
 bog: a kisafának ága;
 bepörkent: hirtelen befüt (kály-
 hába);
 boncs: puszpáng és tavaszi
 viola;
 börcz: szikla; börczös föld;
 bozsog: rajzik, hemzseg;
 berek: vízjárta rét;
 böczök: a talaj kis emelkedése,
 domborulata;
 bugya: gubacs.
 Csurgás: hova az esővíz le-
 folyik a házról;
 csurba: bél, belseje valaminek;
 csomás: fenésedettt nedvű (pd.
 burgonya, ha a héja meg-
 rohadott);
 csabda: patkány-, egérfogó;
 csórag: gyümölcsverő rúd;
 csödörödik: farol (szánka);
 csonkájába: félbe, hiányosan;
 cselőke, cselőte: bot, dorong;
 csőle: hajócska;
 czigle: sárgafűz, (Csallóköz);
 csapás: gyalogút;
 csapzik: kihajt a fa;
 csapzás: fattyuhajtás;
 csadé faágak, krumpli-, kuko-
 riczaszár sat;
 csajkabajka: girbe-görbe fa;
 czelőke: karó.
 csepítés: bokrokkal benőtt hely;
 csöpörödik: lassanként nő.
 Dombolagos: dombos-nak ki-
 csinyítése.
 döngölet: földnek kis dombo-
 rulata;
 dúcz: a fák kinövése;
 dug: a dugasz.
 Egevényes: szikes, kövecses,
 sovány, melegtermészetű; sü-
 levényes föld;
 éresztel: érlel.
 eső érte ut: eső verte;
 elmarcingolni az erdőt: ki-
 vágdozni;
 elszakadozni: máshova telepedni;
 ez a sarkantyú tart a víz
 se bgyén: sebes fo-
 lyásán (sebbel-lobbal);
 elkalódik: elfogy fölhasználás
 által;

- egyebugya: idomtalan darabfa;
 egykorás: egyenlő nagyságu
 (fadeszka) és koru.
 Fentő: kötés, koszoru (pd.
 hajma);
 félkoru: középkoru;
 fenékviz: vadvizek áradás után;
 ferhéc: kisafa;
 fityölék: maradék;
 folyamat: kis hegyi patak (for-
 ramat, folyameredet);
 fa: hordó (kemenczalja);
 fügerenda: a ház falán végig-
 futó gerenda, melyen az olló-
 tartó nyugszik;
 füles: a koszorufát tartó fa-
 oszlop.
 Gezeguta: giz-gaz;
 gölöngy pd. két gölöngy fa;
 gyűr: forrás p. o gyürös fű,
 azaz gyürös, csádés helyen
 termett;
 gyürös ut: kis dombokkal való ut;
 gincz-göncz: lim-lom;
 gyuba: igen szőke;
 gicza: azon zsúp, melylyel
 a háztetőt fedik, (S.-Patakon
 kicska);
 görcz: kis domb.
 Harácsol, hárit: gereblyél tar-
 lót, falevelet;
 heveteges: meleg égevényes
 föld;
 hidorni, hidrani: szerte szén-
 vonóval;
 hodvas, hódivas: csaptatóvas,
 fogó;
 hoportyagos: rögs;
 horgolat: görbület;
 horol: surolva metél pd. jég
 a faágakat;
 huval: jég, mely alól kiapad
 a víz, (S.-Patakon=döngő);
 hömbölygő: henger, gurgató
 (S.-Patakon=görgő);
 hágsze: feljáró a padlásra;
 hé: padlás és tetőzet is;
 hajtó: erdőkerülő, erdő-őr.
 hálál, kint hálál: folytonosan
 a mezőn hál;
 húson ketté törött: derékban
 eltörött;
 hajikot hány, halkot vet: nagy
 forgácsot vet a fa a bero-
 váskor (hajok);
 házat ragasztani: házat rakni;
 hancsuk: göröngy;
 hól: hüvelyk;
 hőle: növényfaj (Kemenesalján);
 hértelen völgy: meredek;
 herkelik: szénapadlás ajtaja a
 fedélen,
 hibbanyik: a fa dől sulyánál
 fogva valamerre;
 húzat: merre van ennek a fá-
 nak a húzatja.
 Imla: vízi növény, sem nád, sem
 veszsző (Csallóköz);
 isztorhé: tetőzetfalja;
 iska: lábtó.
 Jéguton: ment pd. a szigetbe;
 juhszin: akol.
 Kalattyu: kelep;
 kámva: káva;

kátyu: kaszakőtartó, tokmány;
kohó: cső a tűzhelyben;
kókáb: ver, üt;
körömködik a dologba: ipar-
kodik (Szeged);
kajács: rézsutos, harántékos;
kezebeli: kézbevaló szer;
koszorufa: azon gerenda, me-
lyen a fedélfák alsó vége
nyugszik.
Lábító: faállás építésnél;
langyulni: melegülni;
lust: sárviz (csupa lust);
lip-lap: pataki kövecs;
lombita; hintafa.
Molfa: májusfa;
morta: morotva, kihalt viz-
állás;
motornya: alom, törek szalma;
maglódik: magfajul tenyész,
(maglódtat);
májj: a boglyakemenczének leg-
belső része;
maszlang; leszek, ha nedves
fűben járok (csajtos);
megveszekszik: megromlik;
majd olyan tetés: . . . magas;
mosós országút: melyről köny-
nyen lefut a víz.
Nyomdékol: nyomokat ver, utat
nyomdékol;
nyirok (Szabó J. szerint An-
desit-trachytból elmállás ut-
ján származott) agyagtalaj
(Hegyalja);
nélzetget: szemeit legelteti.
Őszszemarék: kétmarék.

Pálma: jegenyenyárfa;
pankos: sérült;
porsanás: pörzsenés (Patakou:
alvórügyek kipattanására);
pudarék: maradék (zöldség)
puhab: suhancz;
pásta; pázsit;
palol: szelel (léhát magot);
porhálni: másodszor kapálni;
Rétya: lajtorja.
rögöcsös: rögös, darabos; ra-
kottlás: rekettyés.
röjtök: rekkenő (idő).
rugacsu: rugó;
rabszekér: utcsinálók szerszám-
taligája.
Szőr: az eklézsia eladta az
erdeje szőrit, azaz fáját;
sugóz: a Dunából fát, csögöt
kifog;
susinka: aszalt gyümölcs;
siposfa: akácza.
sellő: viz sebessége, zugója
(Csik- és Háromszéken =
sugó);
séhogás kavics: jó munkálatu
föld (Szabó J. szerint per-
lit dara nyirokkal);
sor: szokás, rend; ugy van a
sorja;
szegszin: barna v. fekete színű;
szél: szélesség.
siláp: suhánk, doroug (S.-Patak);
sisereg: meleg van, mikor a
légben reszketni látszanak
a tárgyak;
szeprente: száraz venyige (Pa-

<p>takon: cseprente minden apró cserje. Tisztál: tisztogat. tangálódik: tengődik; tekeres: p. o. veszszőkötet; tencs: határ, rakás, kötét; termékkő: terméskő; toromba: szekérkas fonásra való veszsző; torombába kötni, az az hegyes, csúcsos hosszú nyalábba; törmedék: töredék; télre kelve: reggelre kelve, az az reggel, tél elején;</p>	<p>teped, megteped: töped, megaszik; tölősfák: tölgyfák (Szt.-Lőrincz Tolna); tört, mart: munkált föld; taráta: kerítés nélkül való pusztahely. Vajkos: hig, ragadó sáru; vörzsök: veszszőketrecz; vendég szellem: az ollók keresztfáján végig nyuló gerenda. Zsaszak: piszkafa; zsököresös: csomós pd. falap.</p>
---	--

Közli : *Ujlaki István.*

A horvát vadászati törvény.

Miután Horvátország a magyar koronatarományok egyike, nem lesz talán fölösleges, az ottani vadászati törvényt az „Erdészeti-Lapok“ t. közönségével már csak azért is megismertetni, hogy a magyar vadászati törvénnyel összehasonlítható legyen; megjegyezvén még azt, hogy az alább következő horvát vadászati törvény alulírt által egy hiteles német példányból fordítottott.

1. §. A vadászati urijog ezen törvény életbeléptetésével minden kárpótlás nélkül megszüntetik.

2. §. A vadászati jog engedély folytán nyerhető el, melynek kieszközlése után szabad a nyílt vadászati területen előforduló hasznos vadat, a madarakat is beleértve, a föld-, szőlő- vagy erdőmivelést kárral nem fenyegető mennyiségben tenyészteni, és az egyes állatok természetének megfelelő időben szabad